ROČENKA 2017

FOTOKLUB

ČERNÁ SLUNEČNICE

Elektronická verze Ročenky 2017

(číslování stránek se může mírně lišit od tištěné verze)

OBSAH

Úvodní slovo 5

ZE ŽIVOTA FOTOKLUBU

Jarní výjezdní zasedání – České středohoří 6
Podzimní výjezdní zasedání – České Švýcarsko 34

PROFILY ČLENŮ FOTOKLUBU | 2017

Jaromír Čištín 64
Ivanka Čištínová 68
Ilona Goby 74
Michal Hejna 80
Pavlína Klazarová 86
Martin Klika 88
Miloslav Kokeš 94
Petra Lončáková 100
Milan Manda 106
Petr Pazour 112
Michal Pekárek 118
Alice Šilerová 124
Aleš Zídek 130

OSTATNÍ

Praha sibiřská 136
Knihovna, která by mohla vyprávět 142
Naše cesta na Slovensko 146
Křest ročenky 2016 154

A NA ZÁVĚR

PF 2018 aneb Rozloučení s rokem 2017 156
Seznam aktivních členů fotoklubu Černá slunečnice 166
Členové fotoklubu reprezentují 167

ÚVODNÍ SLOVO

Milí přátelé,
asi jediným funkčním obranným mechanismem vůči náporu doby je zachovat si smysl pro humor, příslovečný selský rozum, nadhled a hlavně fantazii, kreativitu, kulturní rozhled, dobré přátele a rodinu. Jen tak se dá snad ve zdraví přežít současná roztříštěnost a disharmonie názorů, médií, politiky české i té světové...
A tak jsme letos tekutí ;-). Tekuté jsou písky, tekutá je modernita, tekutá je společnost, tekutá je doba, tekutá je už i pravda! Tudíž tekutá budiž taktéž Černá slunečnice. Tekutost si představme třeba jako pohyb typický pro malého proměnlivého tvorečka amébu – měňavku, která mění tvar, aby mohla jít kupředu. A jít kupředu je nezbytné k životu ;-).

Vaše tekutá Černá slunečnice

JARNÍ VÝJEZDNÍ ZASEDÁNÍ – ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ

|19. až 23. dubna 2017| Ivanka Čištínová

Plánovali jsme si zopakovat výlet do Českého středohoří do penzionu Kocourov. I když jsme si vzpomněli už v únoru, měli obsazeno. Milan tedy nalezl náhradní ubytování v Opárenském údolí v nově zrekonstruovaném penzionu Černodolský mlýn.

S Jaromírem vyrážíme vždy první. Tohle bylo poprvé, kdy tomu tak nebylo. Už ve středu dorazil Michal Hejna s Milanem. Ve čtvrtek odpoledne pak my s Jaromírem. Vyjížděli jsme ráno, ale se zastávkou u sestřenice a obědem v Třebenicích jsme přijeli právě tak, abychom se stihli do 14 hodin ubytovat. Milan s Michalem byli někde na cestách, a tak jsme se obratem vypravili na Lovoš, odkud jsme si slibovali zajímavé výhledy. Na Lovoši byl docela provoz navzdory tomu, že vrcholová restaurace měla dosud zavřeno. Výhledy byly především na Lovosice, navíc bylo vše utopené v oparu. Večer jsme pro změnu vyrazili na hrad Opárno kousek od penzionu. Výhled je odtud omezený, ale dva jsme se tam s odřenýma ušima vešli. Do večera dorazila Alice s Martinem a později ještě Miloš s Alešem.

V pátek ráno jsme měli různé programy. Michal s Martinem si přispali, aby se posléze rozjeli do Ústí nad Labem na street foto. My s Jaromírem jsme fotografovali svítání pod Lovošem, ostatní odjeli na východ slunce na Ranou. Během dne jsme se různě rozprchli a rozjeli na různá místa. My jsme si prošli Opárenské údolí, které bylo hezčí, než jsem očekávala. Odpoledne jsme se zajeli podívat na zříceninu větrného mlýna Windsor. Pro Jaromíra byl vysloveným zklamáním, i já jsem připustila, že by mu víc slušelo trochu mlhy nebo dramatického počasí. Zrovna svítilo slunce, vymetená obloha, k fotografování zříceniny nic moc. Ještě jsme zajeli k rybníku pod Hazmburkem.

Byl silný vítr, i tak opar v dálce zůstával. Večer byl zamračený, fotografovat jsme nešli. Dorazil Michal Pekárek, pořád jsme ale nebyli všichni.

Teprve v sobotu ráno dorazila Pavlína se Standou, se kterými jsme my s Jaromírem strávili celý den. Alice, Martin a Michal H. vyráželi do Drážďan na street foto. V sobotu byl opět silný vítr, honily se mraky, občas pršelo, občas svítilo slunce. Ale zatím nejfotogeničtější počasí, jaké nás tu potkalo. My jsme vyrazili na vrchol Ostrého s vidinou následného oběda v Kocourově. Restaurace byla sice plná, ale byli jsme obslouženi dřív, než jsme čekali, a jídlo bylo vynikající. Poté jsme zamířili na Skalku na Holý vrch u Sutomi. Kolegové mluvili o Holém vrchu, který byl ale úplně jinde. I ten u Sutomi byl ale zajímavý. Večer ještě krajina pod Milešovkou, v neděli ráno společné foto a frčíme domů. Alespoň my s Jaromírem. Za týden odjíždíme na Slovensko a doma nás čeká ještě spousta práce. Tak díky za společně strávené chvíle. Už teď se těšíme na podzimní pokračování.

U mlýna © Miloslav Kokeš

© Jaromír Čištín

Voayer © Aleš Zídek

Kvarteto © Miloslav Kokeš

Večer u vína © Michal Hejna

Na vrcholu © Miloslav Kokeš

Milan má kytky rád © Michal Hejna

Po západu slunce © Ivanka Čištínová

Ohnivý večer © Jaromír Čištín

Středohoří © Aleš Zídek

Raná po ránu © Aleš Zídek

Nebeská podívaná © Martin Klika

Samotář © Martin Klika

Haló, jaro! © Martin Klika

Cestou necestou © Miloslav Kokeš

Pohled na Milou © Michal Hejna

Pohled na Říp přes vrch Kamýk © Michal Hejna

Čarovné nebe © Pavlína Klazarová

Na cestě © Pavlína Klazarová

Svítání pod Lovošem © Ivanka Čištínová

Večer pod Milešovkou © Ivanka Čištínová

Když mraky letí © Alice Šilerová

Čekání na západ © Alice Šilerová

Težba hnědého zlata © Miloslav Kokeš

Opárenský hrad © Miloslav Kokeš

Opárenský mlýn © Milan Manda

Ranní Raná © Milan Manda

Dvě cesty © Jaromír Čištín

Farská zahrada © Milan Manda

© Aleš Zídek

PODZIMNÍ VÝJEZDNÍ ZASEDÁNÍ – ČESKÉ ŠVÝCARSKO

|3. až 7. listopadu 2017| Ivanka Čištínová, Aleš Zídek

Ivanka

Na výjezd do Českého Švýcarska jsem se ani moc netěšila. Pár dní před odjezdem mě začala bolet noha, takže jsem nemohla pořádně chodit. Předpověď počasí taky nic moc, ale přece to nevzdám.

S Jaromírem jsme vyrazili v pátek ráno, naším cílem ale byla Česká Kamenice, kde jsme strávili den u mojí sestry. Měli jsme v plánu zastavit se cestou ve Vysoké Lípě na Křížovém vrchu nad Rynarticemi vyfotit západ slunce. Slunce ale nikde. Když jsme v podvečer vyjížděli, sluníčko jsme přece jen na moment zahlédli, a tak jsme do Rynartic nakonec odbočili. Nepamatovali jsme si přesně, kde odbočit, a tak jsme zastavili sice kousek pod vrcholem, ale na místě s trochu prudším výstupem. Rychle stativy a foťáky, rudé slunce se už chystalo zalézt za mraky. Vyběhli jsme na kopec, kde už byl Milan (nedomlouvali jsme se) a pár cizích fotografů. Za chvíli se zapadající slunce schovalo za Růžový vrch a divadlo skončilo. Na chalupu U rybníčku jsme dorazili současně s Milošem. Chalupa byla útulná, prostorná a dýchala poklidnou atmosférou. Téhož dne přijeli téměř všichni ostatní: Alice, Ilona a Pavlína se Standou, Aleš s americkým studentem Tylerem (který byl naším hostem), Martin a oba Michalové.

V sobotu ráno jsme s Jaromírem, Pavlínou a Standou vyrazili opět na Křížový vrch, tentokrát na jeho východní stranu. Netušili jsme, kam jedou ostatní (než se pozdě večer dohodnou, my už spíme). Celý fotoklub byl už ale na stejném místě, kam jsme mířili i my. Sobotní ráno ukázalo nejpřívětivější tvář, další takové už nebylo. Pokud vím, Alice, Michal H. a Martin pak vyrazili do Děčína fotit street foto, my s Pavlínou a Standou jsme šli na Mariinu skálu a Vilemíninu stěnu. Ani jsem si nepamatovala, jak vysoké schody k Mariině skále vedou, vzhledem k bolavé noze mi daly pěkně zabrat. V Jetřichovicích jsme měli problém najít otevřenou hospodu, nakonec jsme se najedli v restauraci U Dřeváku. Odpoledne jsme pak vyrazili k Dolskému mlýnu, který byl v údolí kousek od nás. Večer dorazila Péťa s Pepou. V narvané chalupě museli jednu noc přespat trochu nouzově, ale byli jsme moc rádi, že se zase po čase vidíme.

V neděli jsme sami s Jaromírem zkusili ještě jednou Křížový vrch, zatímco ostatní spali. Mysleli jsme, že tam budeme sami. Žádné auto jsme neviděli, na kopci stál jeden fotograf. Dobré. Když jsme přišli blíž, ve stínu stromů jich číhalo dalších pět. Pořád ještě dobré. Když jsme zaujali postoj a pořádně se rozhlédli, na louce pod námi byl workshop čítající asi 20 lidí. Lektor měl zřejmě své zkušenosti, a tak své lidi postavil tak, aby jim nikdo další nemohl překážet. Oni ale překáželi vydatně. Aby to nebylo málo, zběsile mezi nimi pobíhal pes. Slunce nevycházelo, na východě byly mraky. Než jsme odešli, přišli účastníci dalšího workshopu (tentokrát německého). Teprve když jsme přijížděli k chalupě, na chvíli se na nebi objevila oranžová koule, snad jsme měli ještě chvilku zůstat. Toho dne šla většina fotoklubu k Dolskému mlýnu. Naše čtyřka se dala směrem na místní vyhlídku, potom na oběd a po obědě na zříceninu hradu Šaunštejn a Malou Pravčickou bránu. Tu velkou jsme neviděli, zbytek fotoklubu ji ale navštívil. K večeru odjela do Prahy víkendová sestava: Alice, Ilona a Pavlína se Standou. Předčasně odjel i Michal P.

Zbývalo pondělí. Pršet začalo už v neděli večer, v pondělí ale nebyl déšť příliš vydatný. Michal H. s Martinem odjeli opět do Děčína a odtud pak rovnou směr Praha. Většina snad fotila někde v okolí České Kamenice, odkud pak Aleš s Tylerem také zamířili do Prahy. My s Jaromírem jsme se dopoledne vydali do Pavlina údolí. Byly tam polámané stromy, ledabyle opřené o své sousedy (důsledek větrné smršti). Ve větru by tu příliš bezpečno nebylo... Les hýřil krásnými podzimními barvami, zvýrazněnými předchozím deštěm. Než jsme poobědvali a vrátili se na chalupu, bylo po 15. hodině. Jediné, co nás napadlo, bylo zajít ještě jednou na Dolský mlýn. Údolí bylo liduprázdné a přicházející soumrak dodával mlýnu tajemnou atmosféru. Teď to mohl klidně být ten Čertův mlýn ze známé pohádky. Zůstali jsme dlouho. Když jsme při návratu vcházeli do vsi, svítily už lampy. Naposledy na tomhle setkání jsem vytáhla foťák a rozložila stativ. Na chalupě nás čekala poslední večeře našeho milého šéfkuchaře Miloše. Gulášek byl výborný jako vše, co nám tu Miloš vařil. V úterý už jen trochu poklidit a hurá domů. Se svojí bolavou nohou a špatnou předpovědí počasí jsem tentokrát nic nečekala, bylo to ale vážně moc fajn.

Aleš

Na začátku září se objevil v Praze na schůzce našeho Rotary klubu Prague International americký student Tyler O`Reilly, jeden ze studentů z programu mezinárodní výměny středoškoláků Rotary. Zaujal mě hned tím, že si s sebou přinesl zrcadlovku a stativ a po schůzce začal se stativem fotit skupinový portrét. Naše konverzace se rychle stočila k focení a nabídl jsem mu možnost vyrazit s Černou slunečnicí na fotovíkend. Byl nadšený, a tak jsem ho 3. listopadu večer vyzvedl u jeho host-family v Brandýse nad Labem a vyrazili jsme směr České Švýcarsko. I když jsem mu předem zdůraznil, ať si s sebou vezme všechny důležité věci na focení, dobré a teplé oblečení a boty, Tyler se ukázal jako správný puberťák a vyrazil bez nabité baterie ve foťáku (a bez nabíječky), jeho bunda byla možná dobrá tak na lehký vánek na chorvatské riviéře a boty… boty by nedělaly ostudu na chodníku v Hollywoodu. To všechno jsme zjistili na první zastávce ve Starých Splavech, kde jsme fotili noční měsíc nad jezerem a Tyler se třásl jako osika, když s vybitou baterkou čekal, až dofotím.

Na chalupu jsme dorazili pozdě, ale všichni kolegové Tylera přátelsky přivítali. Nicméně ne tak přátelsky, aby mu nabídli svoji postel, a tak jsme ho uložili na karimatku. Nezdálo se, že by mu to nějak vadilo.

Pak už jsme ho protáhli klasickou víkendovou rutinou: brzké vstávání, čekání na východ slunce v mokru a zimě, dlouhá odpolední procházka krásnou podzimní krajinou, ranní výšlap na vyhlídku, pár fotografických experimentů, průzkum říčního údolí apod.

Tyler se i přes počáteční nezkušenost osvědčil. Mokré boty mu nevadily, usušil je u kamen a nabíječku nakonec našel v zákoutí svého batohu. Šlapal, kochal se výhledy u Pravčické brány, posloužil jako dobrý nosič stativů, a dokonce nám umožnil experimentovat s focením postavy v pohybu: celou hodinu po západu slunce skákal přemety na louce za Vysokou Lípou.

Na výlet do Českého Švýcarska často vzpomíná a mně se zdá, že ho nakopl k dalším fotografickým výletům, které podnikal s kamarády v Praze a okolí během svého ročního pobytu.

Experiment na vyhlídce © Aleš Zídek

Portrét Černé slunečnice © Aleš Zídek

Pod Pravčickou bránou © Aleš Zídek

České Švýcarsko 1 © Ilona Goby

Expedice © Miloslav Kokeš

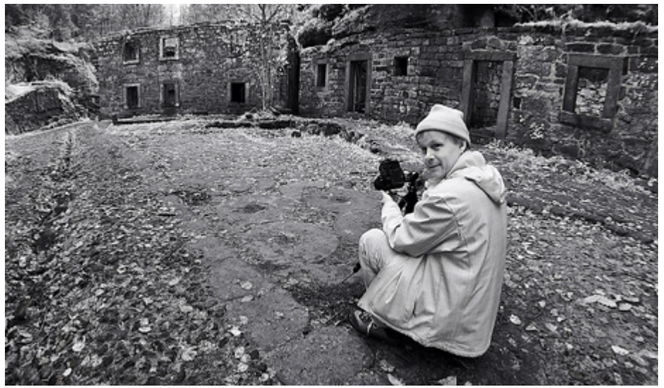

Skřítek na Doláku © Milan Manda

České Švýcarsko 2 © Ilona Goby

Tyler metající © Aleš Zídek

Tyler a jeho hollywoodské boty © Aleš Zídek

Život si cestu najde © Alice Šilerová

Cesta © Alice Šilerová

Ranní mlha © Alice Šilerová

Svítání na Křížovém vrchu © Ivanka Čištínová

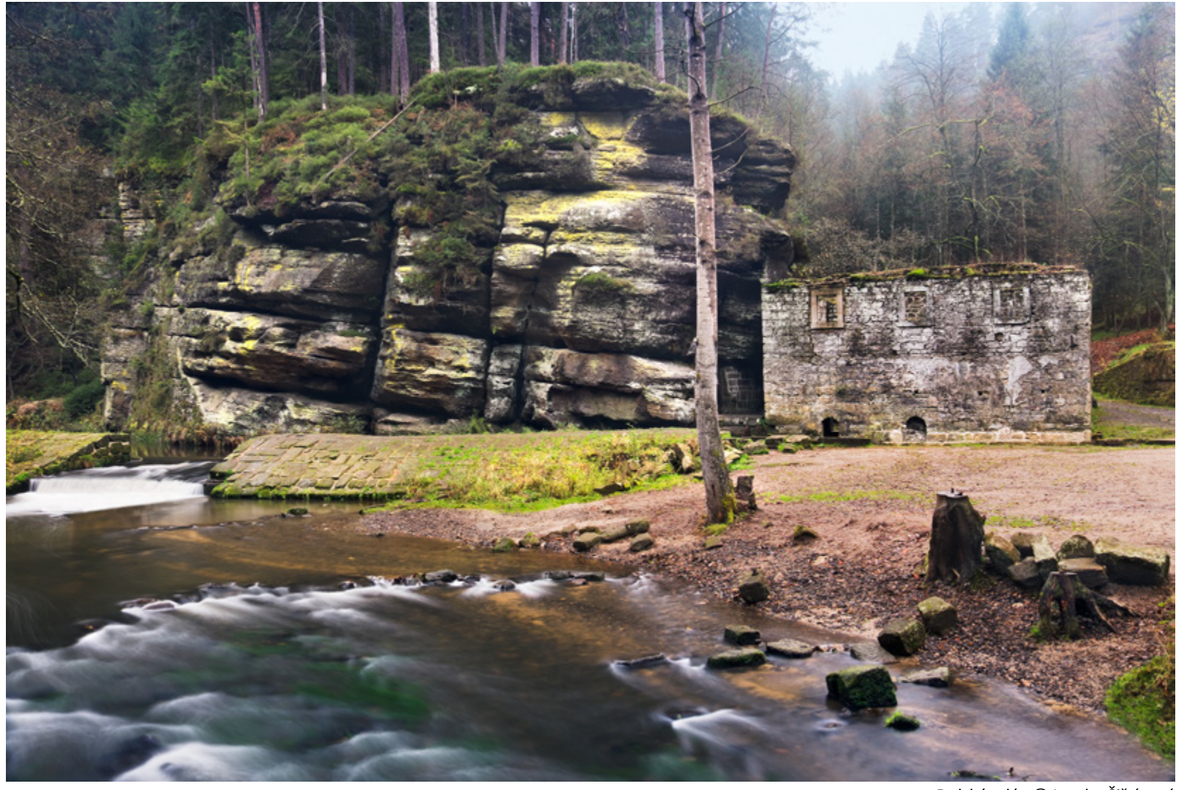

Dolský mlýn © Ivanka Čištínová

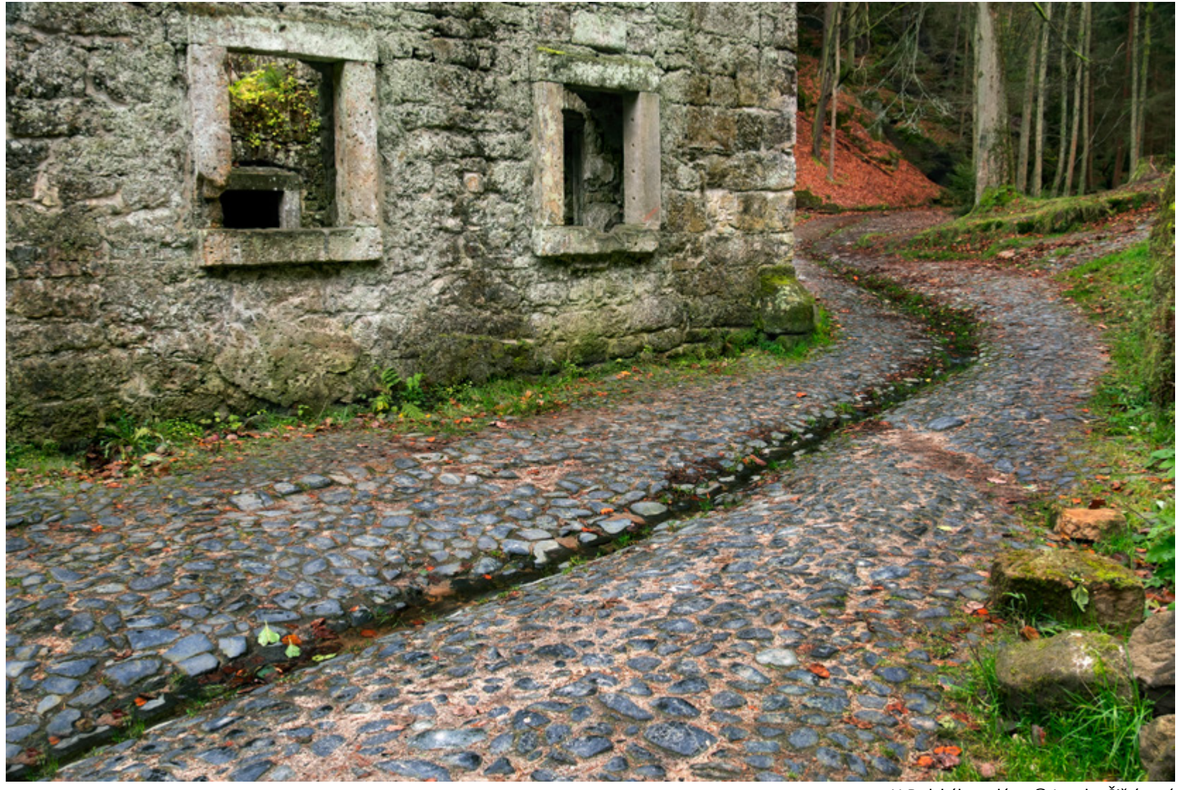

U Dolského mlýna © Ivanka Čištínová

Bez dveří © Jaromír Čištín

Třináctka v Pavlině údolí © Jaromír Čištín

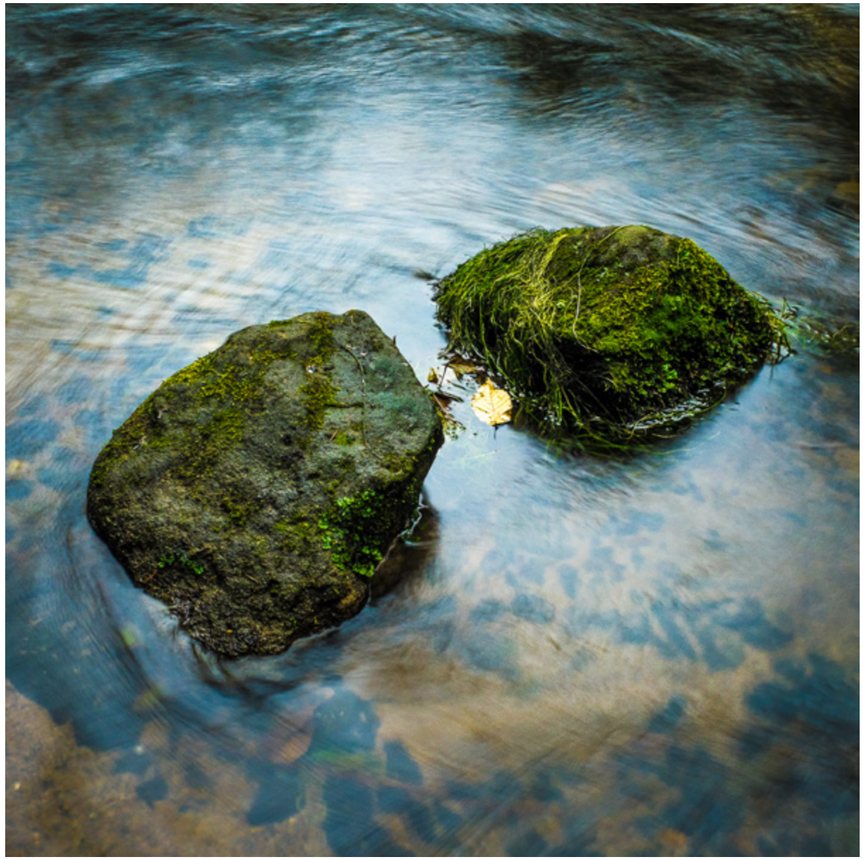

Dva bratři © Martin Klika

Východ Slunka © Martin Klika

Hoří © Martin Klika

Z Křížového vrchu © Michal Hejna

Osamoceni © Milan Manda

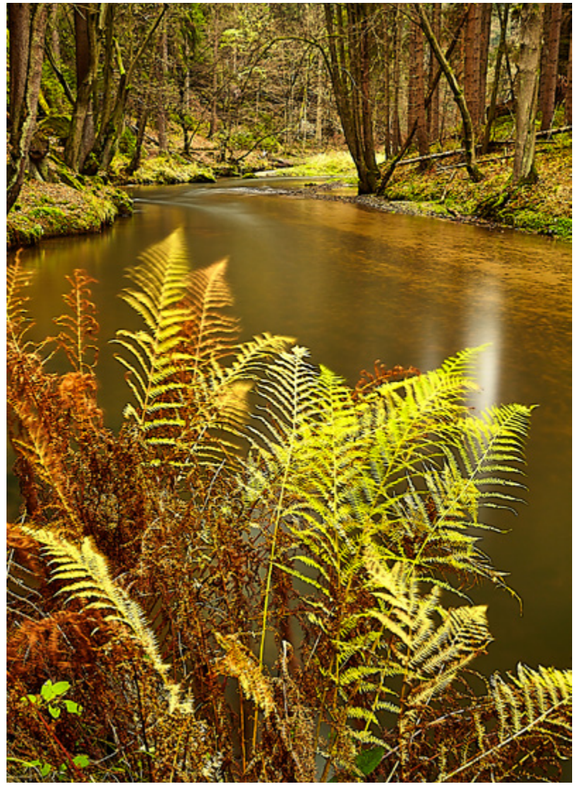

Kamenice © Milan Manda

Barvy podzimu © Miloslav Kokeš

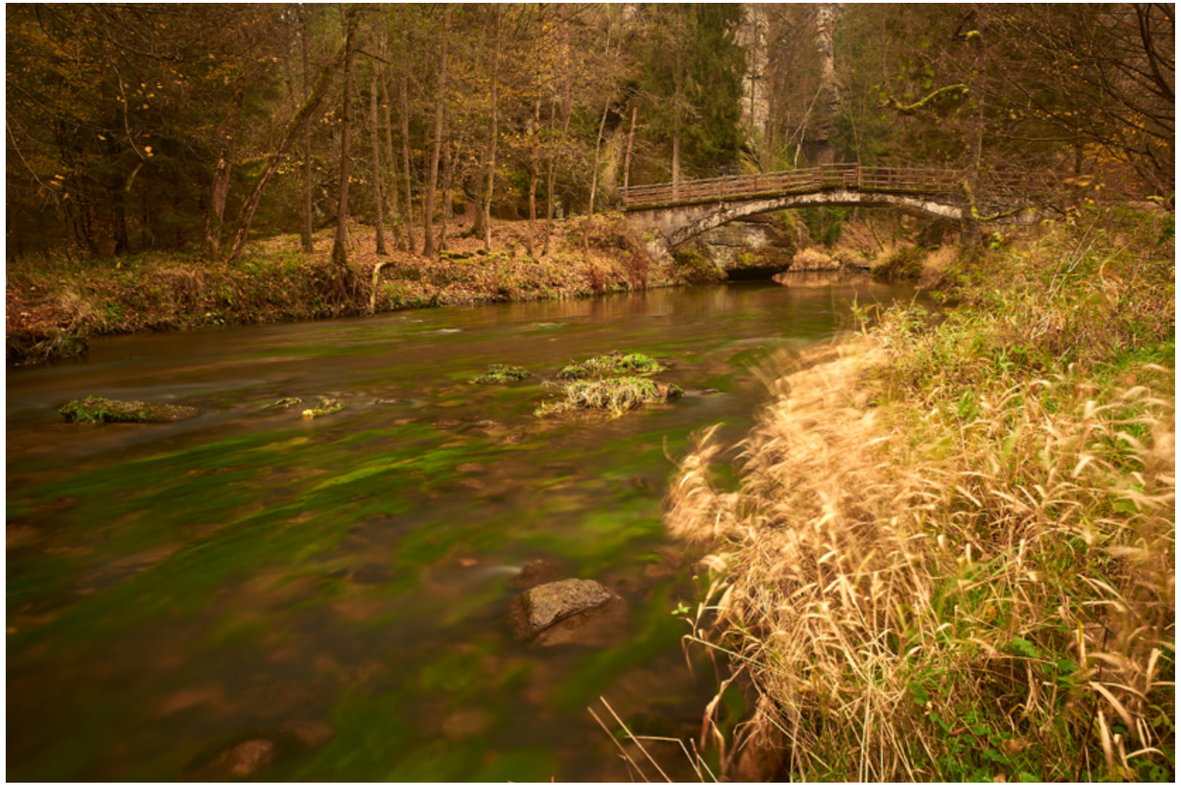

Klidný proud © Miloslav Kokeš

Řeka © Petra Lončáková

České Švýcarsko 3 © Ilona Goby

DalekoBlízko © Pavlína Klazarová

Volání dálek © Pavlína Klazarová

České Švýcarsko © Milan Manda

Z Českého Švýcarska © Petra Lončáková

Jen se posadit © Jaromír Čištín

Ráno © Petra Lončáková

Profily členů fotoklubu | 2017

Jaromír Čištín

* 1945

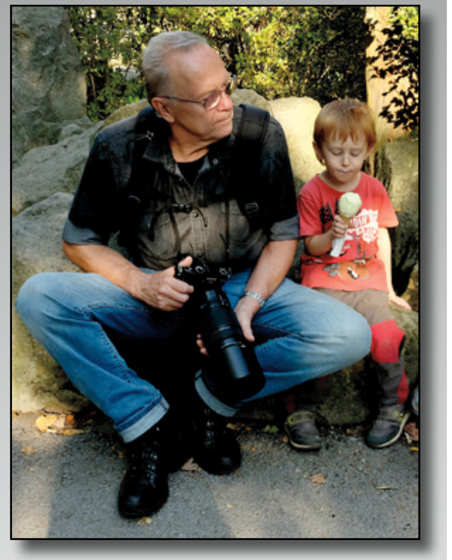

© Ivanka Čištínová

V roce 2017 jsme s Ivou navštívili více míst, pro svůj profil jsem si ale vybral Třeboň. V tomto městě jsme sice už byli dvakrát, ale vrátili jsme se i potřetí. Naše dovolená byla v říjnu a aniž jsme to plánovali, trefili jsme se do termínu výlovu Rožmberka. Přijeli jsme týden před ním, a tak jsme mohli den po dni sledovat, jak voda z našeho největšího rybníku mizí. Už pár dní předem tam před svítáním přicházeli rybáři a chystali vše potřebné. My jsme stáli skoro po kolena v bahně a fotili, bylo to moc zajímavé. Naposledy jsme přišli v pátek, první den výlovu. Před odchodem jsme ještě stihli ochutnat čerstvě připravené ryby a zavčasu utekli před davy lidí, které sem směřovaly ze všech stran.

Při výlovu Rožmberka © Jaromír Čištín

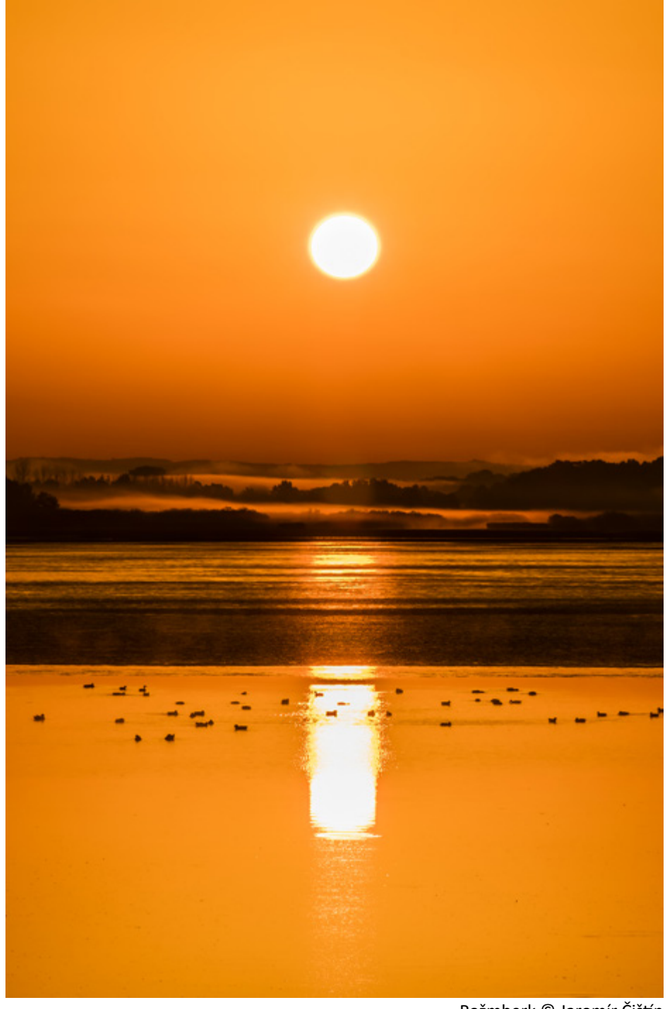

Rožmberk © Jaromír Čištín

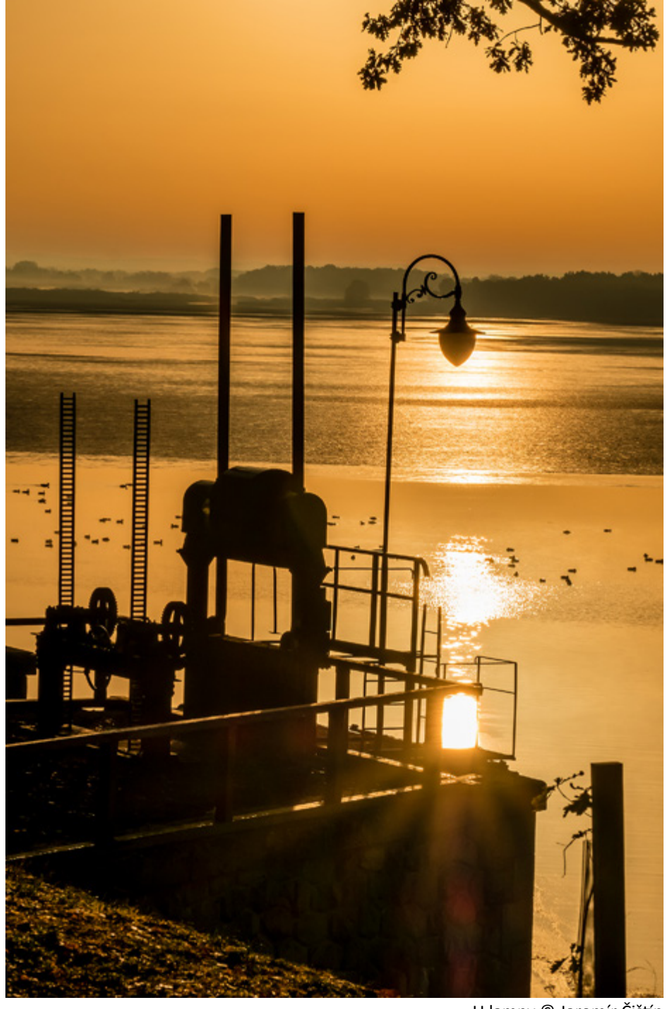

U lampy © Jaromír Čištín

Ivanka Čištínová

* 1946

© Jaromír Čištín

Nejdůležitější a nejradostnější událostí roku 2017 pro mne bylo stejně jako vloni narození vnučky (tentokrát Jasmínky). Se čtyřmi vnoučaty ve věku od 0 do 7 let se teď opravdu nenudím. Přesto se i tak snažím nalézt čas na to, abychom si s Jaromírem někam vyrazili. V roce 2017 jsme byli na Slovensku (o něm je náš samostatný článek) a v Třeboni.
V posledních letech také rádi vyrážíme mimo sezonu na pár dní do zajímavých českých měst. Z těchto cest jsem vybírala fotografie do letošního profilu, a to z Českého Krumlova, Tábora, Kadaně, Kutné Hory a Telče.

Chrám sv. Barbory v Kutné Hoře © Ivanka Čištínová

Náměstí Zachariáše z Hradce v Telči © Ivanka Čištínová

Pod Zámeckou věží (Český Krumlov) © Ivanka Čištínová

Spící kašna (Telč) © Ivanka Čištínová

Kadaňský hrad © Ivanka Čištínová

Probuzení (Český Krumlov) © Ivanka Čištínová

Táborské uličky © Ivanka Čištínová

Ilona Goby

* 1979

© Milan Goby

Na jaře a na podzim jsem s rodinou vyrazila na jeden z Kapverdských ostrovů – Boa Vista. Zaujal mě především díky nekonečně dlouhým plážím, které jsou panensky prázdné a zatím civilizací nedotčené. Na pár dní jsem si připadala jako v ráji.
Na své jsem si přišla samozřejmě i při focení místních obyvatel, které fotím nejraději. Ti zde zatím nejsou zvyklí na davy turistů a většinou jsou příjemně a přátelsky naladěni.

Rabil 1 © Ilona Goby

Rabil 2 © Ilona Goby

Povoacao Velha © Ilona Goby

Praia de Chaves 1 © Ilona Goby

Praia de Chaves 2 © Ilona Goby

Vrak lodi Santa Maria © Ilona Goby

Deserto de Viana © Ilona Goby

Michal Hejna

* 1962

© Michal Hejna

Třetí rok v ulicích. Nyní mohu s klidným svědomím prohlásit, že pouliční fotografie je jeden z nejtěžších fotografických žánrů. Vlastně 99 % odpadu bez možnosti recyklace. Vše je v pohybu, zachytit správný okamžik nestačí. Spolu s tím je nutné zaujmout ve zlomcích vteřiny správnou pozici tak, aby pozadí hrálo s obsahem a nerušilo. Kam ten člověk půjde, kterým směrem se vydá, co právě udělá? Celé je to o rychlé reakci, předvídavosti, interakci s okolím a zbavení se strachu z neúspěchu. Hodně fotit, dostat to pod kůži.
Do letošní fotoklubové ročenky jsem vybral pět snímků z březnového Lisabonu. Sluníčko i déšť mě provázely na mých čtyřdenních toulkách městem.

Kabelky z korku, Lisabon, Portugalsko © Michal Hejna

Pocta objevitelům, Lisabon, Portugalsko © Michal Hejna

Před sezonou, Lisabon, Portugalsko © Michal Hejna

Znáš tu ženu? Lisabon, Portugalsko © Michal Hejna

Pozdní odpoledne, Lisabon, Portugalsko © Michal Hejna

Pavlína Klazarová

* 1964

© Stanislav Hampl

Hlasy města šeptají v zapomenutých zákoutích a ozvěna spřádá síť pomíjivých poselství.

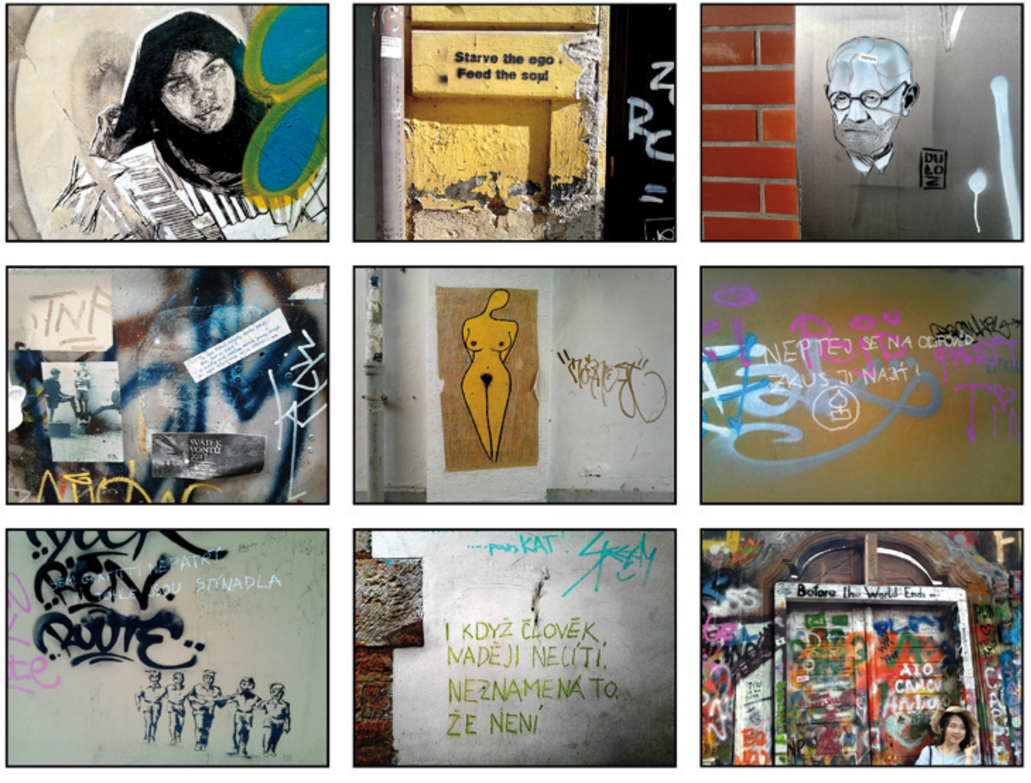

Strážci vzkazů © Pavlína Klazarová

Martin Klika

* 1971

© Martin Klika

Tento rok byl fotograficky povedený.
Na workshopech se Slunečnicí jsem fotil krajinky i street. Stejně tak v létě, na dovolené, kdy jsem fotil toskánskou a chorvatskou krajinu i lidi v ulicích. Na podzim jsme s Michalem ukončili náš tříletý streetový projekt *Takoví jsme* a vydali si knihu. A také jsme vyrazili na sever, k Baltu, fotit moře, mola a street na pláži. Poté, co jsem v ročenkách několikrát prezentoval street fotografie, dávám tentokrát ke svému profilu několik snímků z Baltu. Jednak čtverců, což je formát, který mě baví a kterému se chci věnovat, a taky formát černobílý, ke kterému bych se zase rád vrátil.

Balt 1 © Martin Klika

Balt 2 © Martin Klika

Balt 3 © Martin Klika

Balt 4 © Martin Klika

Balt 5 © Martin Klika

Miloslav Kokeš

* 1963

© Miloslav Kokeš

Narodil jsem se ve znamení Vodnáře a snad i proto mám rád vodní prvek i v krajinářské fotografii. Ať jsou to divoké horské bystřiny, klidně plynoucí řeky nebo hučící vodopády, vždy se snažím je různými způsoby zachytit tak, aby divák jejich energii cítil i při pohledu na fotografie. Voda je život a je plná života, stačí se zklidnit, vnímat ji a ona se s námi o něj podělí.

Torzo starého mostu © Miloslav Kokeš

Slepé rameno Labe © Miloslav Kokeš

Těsně před západem © Miloslav Kokeš

Pod mostem © Miloslav Kokeš

Podvečerní siesta © Miloslav Kokeš

Petra Lončáková

* 1971

© Josef Lončák

Do Nizozemska jsme jeli hlavně za tulipány v parku Keukenhof, který je otevřený vždy po dva jarní měsíce, kdy tulipány kvetou. Jsou sice jeho hlavní atrakcí, nicméně kvetou zde i další krásné cibuloviny a všude voní hyacinty. Cestou jsme se zastavili ve vesničce Giethoorn, které se přezdívá nizozemské Benátky. Tato turisty hojně navštěvovaná atrakce je kupodivu obydlená stálými obyvateli.

Geometrie © Petra Lončáková

Modřencová řeka © Petra Lončáková

Plující květy © Petra Lončáková

Giethoorn 1 © Petra Lončáková

Giethoorn 2 © Petra Lončáková

Milan Manda

* 1973

© Miloslav Kokeš

V letošní ročence bych rád prezentoval snímky, které vznikly při společných výjezdech našeho fotoklubu. Jejich pojítkem je pořízení upraveným fotoaparátem. Filtr před digitálním čipem propouští pouze vlnové délky světla v infračerveném spektru. Tedy realitu, která je pro naše oči neviditelná. Výsledná černobílá fotografie pak vypadá výrazně jinak než ta klasická. Za půjčení techniky vřele děkuji Michalovi a Alešovi.

Koniklec © Milan Manda

Opárenský hrad © Milan Manda

Kamenice © Milan Manda

Cestou na Dómské náměstí © Milan Manda

K faře © Milan Manda

Petr Pazour

* 1973

© Blanka Pazour

Při návštěvě dvou největších portugalských měst Lisabonu a Porta jsem si nemohl nechat ujít jejich výrazné architektonické skvosty. Most Ludvíka I. v Portu a most Vasco da Gamy v Lisabonu. Každý je jiný, ale oba monumentální.

Most Vasco da Gamy, Lisabon, Portugalsko © Petr Pazour

Most Vasco da Gamy, Lisabon, Portugalsko © Petr Pazour

Most Vasco da Gamy, Lisabon, Portugalsko © Petr Pazour

Most Vasco da Gamy, Lisabon, Portugalsko © Petr Pazour

Most Ludvíka I., Porto, Portugalsko © Petr Pazour

Michal Pekárek

* 1981

© Miloslav Kokeš

© Michal Pekárek

© Michal Pekárek

© Michal Pekárek

Alice Šilerová

* 1967

© Martin Šiler

Tento rok mi přinesl radost a potěšení z focení a setkávání se s lidmi, kteří se zabývají fotografií. Mezi jedno takové patří i setkání s Robertem Vanem při fotografování jídla. Byl to báječně strávený čas s člověkem, který má smysl pro humor, je skromný a ochotný poradit.

Sladké pokušení © Alice Šilerová

Trocha Itálie © Alice Šilerová

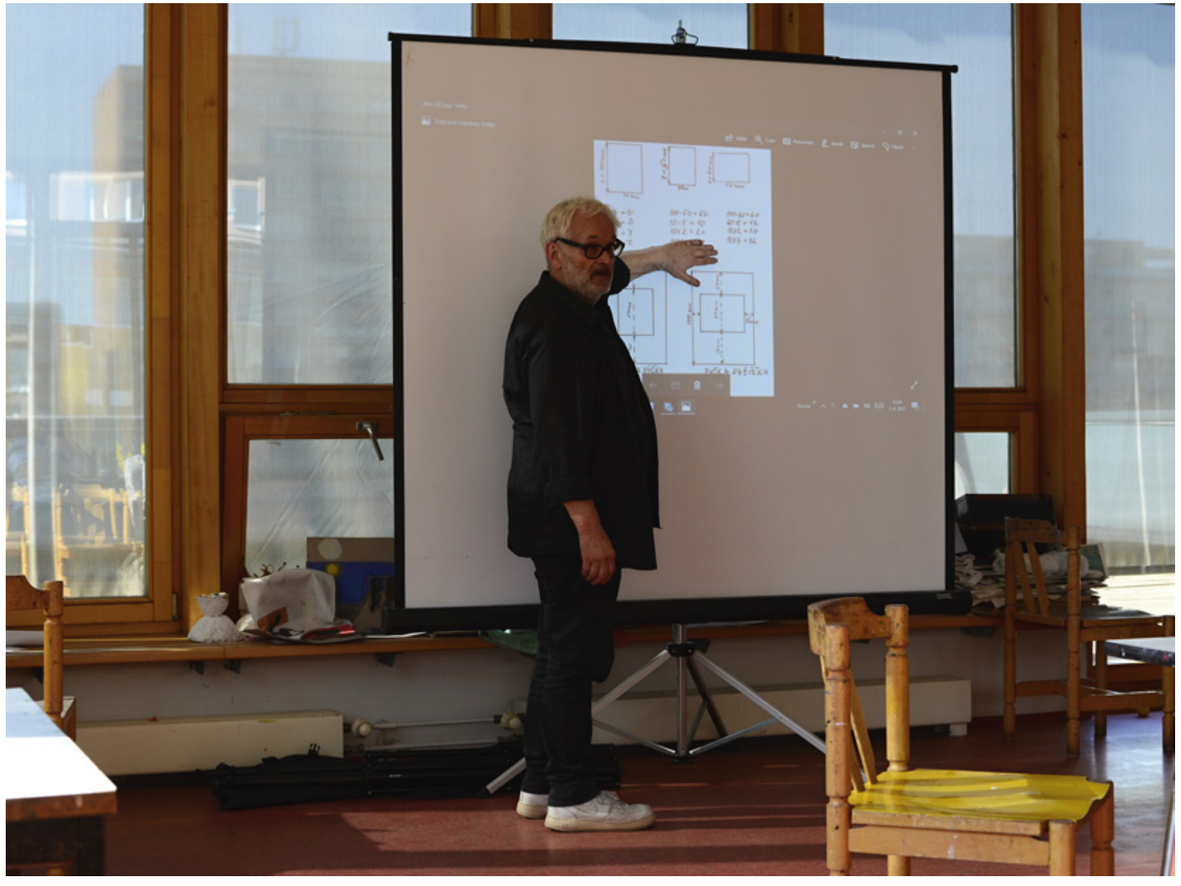

Mluva rukou I © Alice Šilerová

Mluva rukou II © Alice Šilerová

Mluva rukou III © Alice Šilerová

Aleš Zídek

* 1973

© Aleš Zídek

Rok 2017 byl pro mě běžným fotografickým rokem. Snažil jsem se vyrážet na čistě fotografické výlety nebo krátké vycházky, trochu experimentovat s pohybem a postprodukcí, fotit členy rodiny a život kolem sebe při rodinných sešlostech a dovolených. Na podzim jsem začal fotit ultraširokým 11mm ohniskem. Když se probírám archivem, jsem překvapený, kolik fotek jsem tento rok udělal (a kolik materiálu na další práci se tam dá najít).

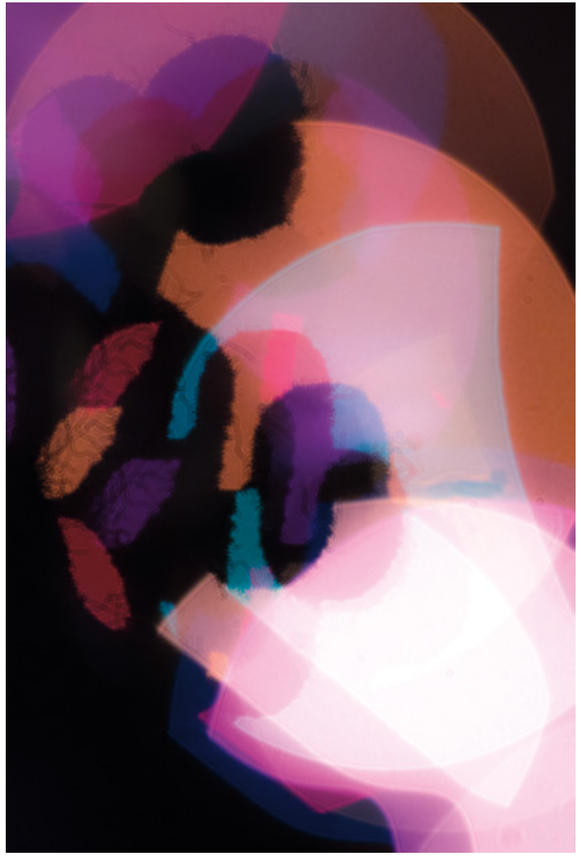

Ilustrace I © Aleš Zídek

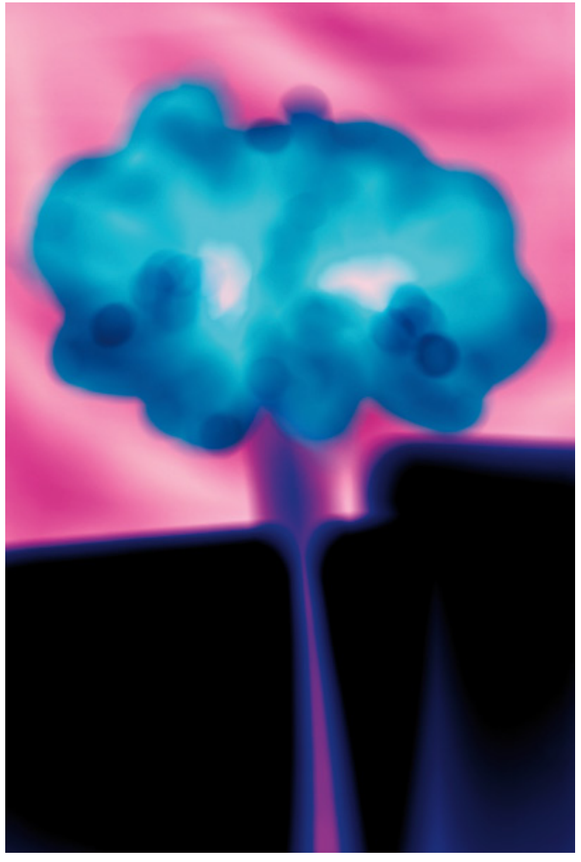

Ilustrace II © Aleš Zídek

Ufo na Jiřáku © Aleš Zídek

Bouřka před Korčulou © Aleš Zídek

Na Křemelné © Aleš Zídek

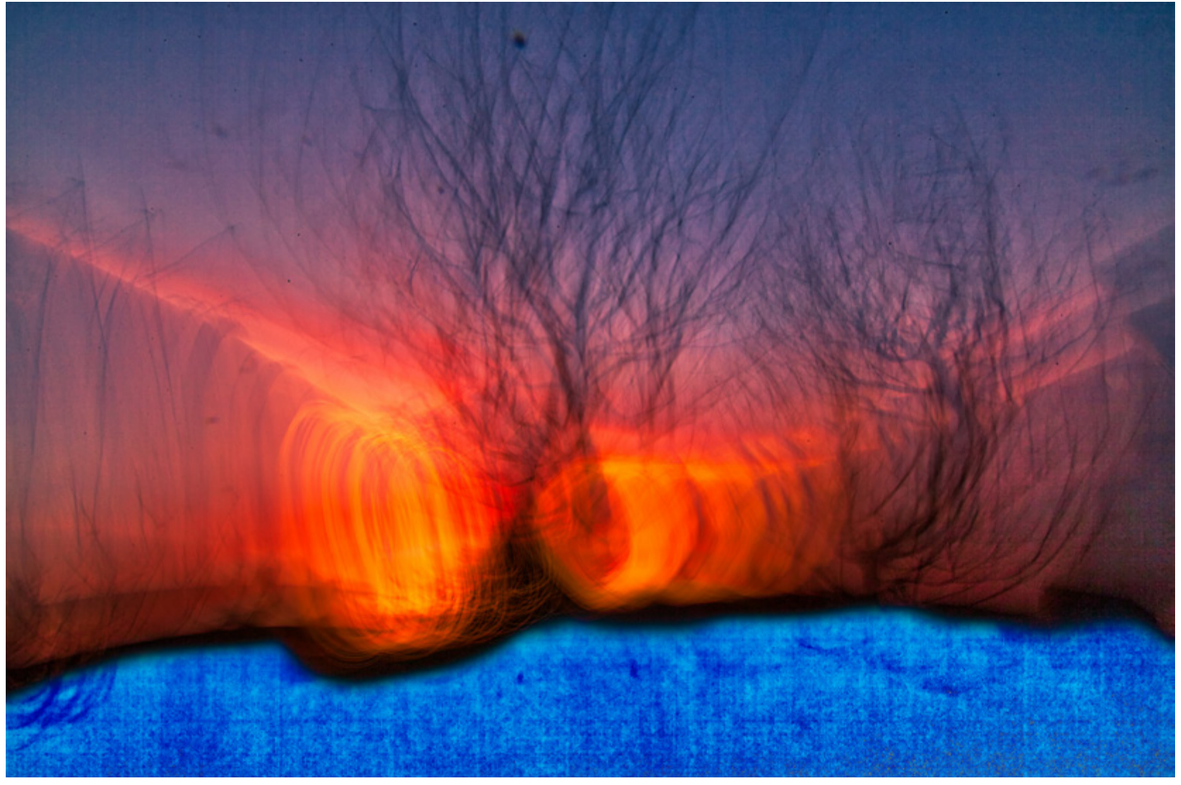

Ilustrace VII © Aleš Zídek

PRAHA SIBIŘSKÁ

Martin Klika, Aleš Zídek
7. ledna 2017

Začátkem ledna nás Aleš e-mailem vybídl ke společnému ranní-mu focení Prahy. I přesto, že předpověď počasí slibovala jasnou až polojasnou oblohu a teplotu kolem (z minulých let oblíbených) –15 °C, členové Slunečnice aktivitou v odpovědích nijak nepřekypovali. A tak jsme se v sobotu 7. ledna v 6.45 sešli na Pohořelci s Alešem jen my dva, chtělo by se říci „oba klasičtí krajináři“, kdyby to ovšem byla pravda ;-).

První seznámení s mrazivým ránem (předpověď nelhala a k nízké teplotě se navíc přidala vysoká vlhkost) proběhlo při výstupu z auta. Po úvodní ledové facce jsme kráčeli směrem k Pražskému hradu, kde jsme k mojí velké úlevě vyslechli diskuzi několika metařů o tom, že „se už otepluje“. Aleš nicméně jejich slova glosoval s lehkou nedůvěrou („Co to žvaní?“).

U Hradu stál toliko jeden promrzlý strážce, který si naše stativy zprvu nedůvěřivě prohlížel, ale poté, co pochopil, že z naší strany hradnímu pánovi nebezpečí nehrozí, opět upadl do hibernace. Chvíle focení Prahy před východem slunce z kraje Hradčanského náměstí a následoval přesun na Zámecké schody, kde jsme zjistili, že zde rozhodně není nadbytek vhodných fotografických stanovišť. Po chvíli přichází jiný fotograf, který smlouvá cenu za to, že ho Aleš pustí do „svého“ výklenku ve zdi, ze kterého fotí. Chvíli na to už obloha opět měnila barvu; to jak první sluneční paprsky oznamovaly, že se v dohledné době teplota přesune (zespodu) blíže k –10 °C.

Ještě chvíli fotíme Prahu, její věže, komíny i jeřáby, to vše v ostrém protisvětle. Navazujeme družbu se strážcem, kterého blížící se výměna probrala z hibernace. Příslušník nás vcelku profesionálně vyfotí a my mu na oplátku dáváme rady, jak (si) má na Hradě udělat pořádek.

Balíme fidlátka a odcházíme směrem do oblíbené pekárny: na čaj, kafe, čokoládu a další pamlsky, které nám pomohou rozmrznout. Počasí i nálada byly super, tak zase někdy, až teploty klesnou do sibiřských nížin!

Praha sibiřská 3 © Martin Klika

Praha sibiřská 4 © Martin Klika

Praha sibiřská 1 © Martin Klika

Praha sibiřská 2 © Martin Klika

Praha sibiřská 5 © Martin Klika

Klasický výhled po ránu na Prahu © Aleš Zídek

Oranžová je barva rána © Aleš Zídek

KNIHOVNA, KTERÁ BY MOHLA VYPRÁVĚT

Miloslav Kokeš

Strahovská knihovna je součástí pražského premonstrátského kláštera pocházejícího z 12. století. Vznikla však pro premonstrátský klášter v Louce u Znojma. Tam ji řezbář Jan Lahofer z Tasovic se svou dílnou během deseti let vyrobil a osadil do připraveného sálu. Loucký klášter pak byl roku 1784 zrušen a po dlouhých vyjednáváních se knihovnu podařilo odkoupit pro Strahov. Tvůrce tohoto skvostu poté dostal zakázku na její rozebrání a přestěhování do Prahy. Pro představu: knihovnu stěhovala stovka krytých povozů.

V Praze se v poslední čtvrtině 18. století opat Václav Mayer rozhodl vybudovat pro četné přírůstky nové knihovní prostory. Na místě někdejší sýpky nechal Ignácem Janem Palliardim, naturalizovaným italským architektem, pro tento účel vystavět Filosofický sál. Jeho úctyhodné rozměry (délka 32 m, šířka 10 m a výška 14 m) byly přizpůsobeny knihovně z kláštera v Louce u Znojma. Interiér sálu umocňuje monumentální nástropní malba, kterou vytvořil vídeňský malíř Franz Anton Maulbertsch.

Během celkové údržby a obnovy byl kolem roku 2010 proveden komplexní restaurátorský zásah, při kterém se pracovalo na stropních freskách, dřevěných knihovnách i podlaze. Podílelo se na něm mnoho odborníků z restaurátorských dílen, mimo jiné akademičtí malíři, pozlacovači, umělečtí truhláři, řezbáři a podlaháři. Náročné práce trvaly 13 měsíců.

V roce 2017 jsem byl požádán, abych vytvořil kolekci fotografií, které budou tento skvost a výsledky restaurátorských prací prezentovat v odborných médiích. Monumentálnost a krása tohoto sálu i knihovny na mě zapůsobily a jsem rád, že něco málo z toho se stane součástí naší klubové ročenky. Focení jsme si užili s kamarádem Milanem Mandou.

Foto: © Miloslav Kokeš

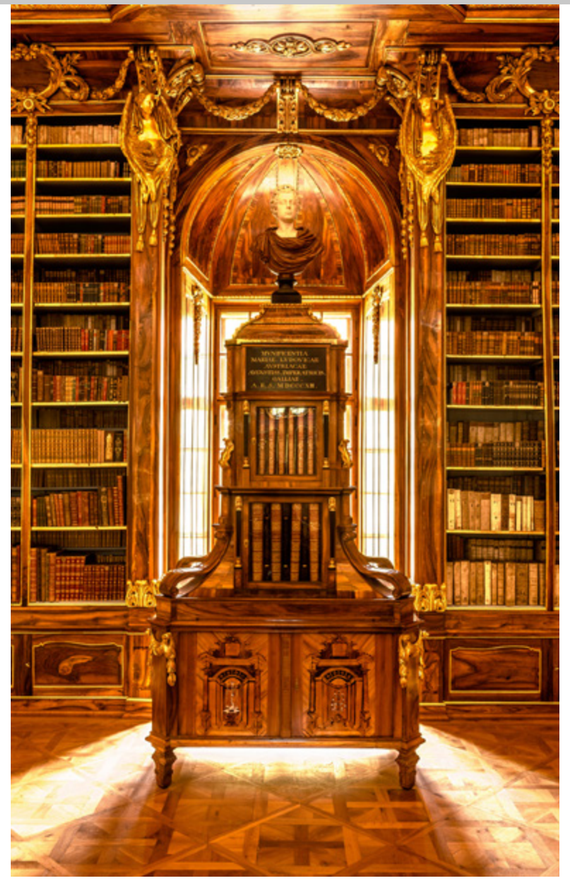

NAŠE CESTA NA SLOVENSKO

Ivanka a Jaromír Čištínovi
1. až 11. května 2017

Do ciziny většinou nejezdíme, neláká nás, radši to máme u nás. Slovensko, to je trochu jiné. Ještě nedávno jsme tu byli doma, vůbec si tu člověk nepřipadá jako v zahraničí a příroda je nádherná. Jaromír se chtěl podívat do oblasti Pienin, mne ale trochu odrazovaly zvěsti o přemnožených medvědech. Když jsem ale narazila na zlevněný pobyt podle našich představ a přesně v místě, po kterém Jaromír toužil, neodolala jsem a pobyt objednala. Kvůli pěti dnům ale přece nepojedeme 600 km tam a zpátky, a tak jsem hledala další pobyt někde při cestě. Uvažovala jsem o okolí Liptovské Mary, nakonec jsem našla penzion přímo na jejím břehu. Ještě před odjezdem jsem na společném fotoklubovém výjezdu vyslechla „zábavné“ historky o medvědech, a tak jsem pro jistotu na poslední chvíli zakoupila rolničky na plašení a přibalila je do tašky.

V den D bylo krásné počasí, které vydrželo celou cestu tam, cestu zpět i během přejezdu mezi oběma lokalitami. V mezidobí bylo počasí většinou příjemné, ale značně vrtkavé. Přeháňky a bouřky se čekaly každý den a občas opravdu přišly.

Penzion ve Staré Spišské Vsi byl velmi příjemný, okolí mě uchvátilo. Přímo od penzionu byl výhled na majestátní Trzy korony, které byly vidět téměř odkudkoliv. Nejvíc nás zajímal Prielom Dunajca a pltnictví, které se tu provozuje od 19. století. Nejedná se o vory, jak jsem si chybně představovala, ale o několik navzájem spojených dlabanek. Původně sloužily ke splavování dřeva, už ve druhé polovině 19. století se ale staly atrakcí pro turisty, tehdy hlavně návštěvníky místních lázní. Dnes je možné svézt se z obou stran řeky, slovenské i polské. U Dunajce leží i slovenská Národní kulturní památka Červený kláštor, který jsme samozřejmě rovněž navštívili. Podívali jsme se na Jezerské jazero, které ale bylo po povodních vylité z břehů, takže byl problém ho obejít. Cestou zpět nás chytil obrovský liják, já měla malý deštník, který mi ochránil alespoň pravé rameno a vrchní část zad, Jaromír neměl nic. Cesta tam i zpět vedla prakticky potokem, pokud nebyl zrovna potok, všude bláto. Jaromír v něm uklouzl a upadl. Jeho (jediné!) kalhoty byly rázem nepoužitelné. Později je vydrbal kartáčem ve sprše a poprosil paní pokojskou, jestli by mu je nedala do sušičky. Díky její ochotě jsme mohli nerušeně pokračovat v dovolené. Krátce poté se ohlásila moje Fujinka s neodstranitelnou chybou. Nepomáhalo vypnutí, zapnutí, výměna baterky ani karty, nic! Ještě nejsme ani v polovině dovolené a já budu bez foťáku? Teprve potom mě napadlo vyměnit objektiv. V batohu (pod deštníkem) tak navlhl, že vypověděl službu. Naštěstí jsem ho nechala vyschnout a byl zase v pořádku. Navštívili jsme mnoho míst, ani jsme nestihli vyčerpat masáž a bazén, protože obojí se konalo v době, kdy jsme chodili fotit. Našim nejoblíbenějším místem bylo sedlo nad Lesnicí s krásnými výhledy. Za tak krátkou dobu jsme je ani nestihli obejít všechny. Podle informačních cedulí o místní fauně se z divoké zvěře v Pieninách vyskytuje maximálně zatoulaný vlk, medvědům se tady vzhledem k vysokým skalám a úzkým údolím asi nelíbí.

U Liptovské Mary to bylo jiné. Během našeho krátkého pobytu jsme každý den z televize zaslechli zprávy o medvědech. Medvědice i s mláďaty na vysokém stromě uprostřed Popradu. Na stromě mláďata i kojila a dlouho nehodlala slézt. Teprve později se odhodlala a záchranářům se ji podařilo uspat a odvézt i s mláďaty do bezpečí. (Teprve v Praze jsem se dozvěděla, že ji nakonec museli utratit, protože se pořád vracela a z mladých vychovávala kontejnerové medvědy.) Další den medvěd honil cyklistu u Ružomberoku. Rozběhl se za ním, pak ho to ale přestalo bavit a vrátil se do lesa. Další cyklista ho zachytil svou kamerou. A do třetice si lidé v Tatranské Lomnici stěžovali, že se bojí na hřbitov, protože tam chodí medvěd pojídat svíčky.

Liptovská Mara byla rovněž po povodni rozvodněná, břehy připravené na sezonu byly plné bahna. Jinak je ale krásná stejně jako její okolí. Bohužel jsme se nepodívali na vrchol Velkého Choče, odkud je jeden z nejkrásnějších výhledů na Slovensku. Výškový rozdíl je 1000 metrů, cesty byly po povodních rozbahněné, medvědy se to pod Velkým Chočem jen hemží a my byli po zimě nerozchození. Zkrátka jsme to neriskli. Prošli jsme Kvačianskou a Proseckou dolinu (opět potokem), navštívili Vlkolínec, dřevěnou středověkou osadu s architekturou horských a podhorských oblastí (památku UNESCO), Luťanský vodopád a mnoho dalších krásných míst. Dovolená začátkem května měla tu nevýhodu, že v nedalekých Nízkých Tatrách dosud nejezdily lanovky, takže jsme se do nich nevypravili. Obrovskou výhodou ale naopak bylo, že v místech, kde by byla v sezoně hlava na hlavě, jsme chodili téměř sami.

Když jsme odjížděli domů, přemýšlela jsem, jestli se sem ještě někdy podíváme. Nikdy se nevracíme na stejné místo hned, vždy až po nějakém čase a ten opravdu letí! Ale Slovensko není tak daleko a je tam krásně. Takže možná, kdoví...

Vlkolínec © Ivanka Čištínová

Ráno v Pieninách © Ivanka Čištínová

Ranní mlha © Jaromír Čištín

Pohled na Tatry © Jaromír Čištín

Trzy korony © Jaromír Čištín

Při východu slunce © Ivanka Čištínová

Svítání u Liptovské Mary © Ivanka Čištínová

KŘEST ROČENKY 2016
© Miloslav Kokeš

PF 2018 ANEB ROZLOUČENÍ S ROKEM 2017

PF
2018
Pavlína

Paralelní světy
věty
ty

...ať vás kroky v roce 2018
vedou tím správným směrem...
PF 2018
Ilona Goby

P.F. 2018 Jaromír Čištín

PF 2018
©Milan Manda

P.F. 2018

Miloslav Kokeš

PF 2018
Michal Pekárek

Šťastný start do roku 2018
přejí
Lončákovi

SEZNAM AKTIVNÍCH ČLENŮ FOTOKLUBU ČERNÁ SLUNEČNICE

Ivanka Čištínová
ivacistin@seznam.cz
www.fotografie-foto-fotky.cz

Ilona Goby
ilona_c@seznam.cz
www.ilonacichova.estranky.cz

Pavlína Klazarová
p7k@seznam.cz

Petra Lončáková
loncakova@atlas.cz
www.atelier-petra.cz

Alice Šilerová
k.alice@volny.cz

Spící členové:

Ivan Bumba
ivan.bumba@gmail.com
www.ivanbumba.cz

Josef Lončák
loncak@seznam.cz

Jaromír Čištín
jcis@seznam.cz
www.jaromir.fotografie-foto-fotky.cz

Michal Hejna
hejna.michal@gmail.com
www.michalhejna.cz

Martin Klika
martin.klika@gmail.com
www.martinklika.com

Miloslav Kokeš
info@miloslavkokes.cz
www.miloslavkokes.cz

Milan Manda
milanmanda748@gmail.com

Petr Pazour
petr.pazour@gmail.com
www.petrpazour.cz

Michal Pekárek
peckycup@gmail.com

Aleš Zídek
aleszidek@seznam.cz

Děkujeme rodinám a přátelům za tolerantní přístup k našemu počínání.

Navštivte nás na adrese: **www.cernaslunecnice.cz**

ČLENOVÉ FOTOKLUBU REPREZENTUJÍ

Výstavy:

Městská knihovna v Praze, pobočka Stodůlky, Praha 5 – Sklo a voda ve fotografii, Alice Šilerová, 1. dubna až 30. června 2017

www.cernaslunecnice.cz

Copyright **© Černá slunečnice 2017**
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována, uchovávána ve vyhledávacím systému nebo šířena v jakékoliv formě a úmyslu elektronicky, mechanicky, kopírováním nebo jinak bez souhlasu majitele práv.
Fotografie, u kterých není uvedeno jméno autora, jsou majetkem fotoklubu Černá slunečnice.
U ostatních fotografií patří veškerá práva jednotlivým autorům.
Logo Černé slunečnice **© Ilona Goby**
Redakční úpravy **Pavlína Klazarová**
Grafická úprava **© Michal Hejna & 8© (Miloslav Kokeš)**